

A GYEREKEK MINDENNEK ELŐTT!

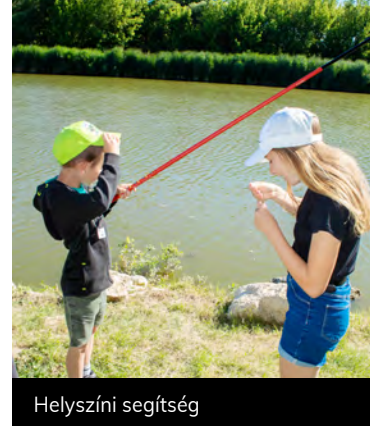
Nem egyszerű manapság szülőnek lenni. A nyár a pihenés, a kikapcsolódás ideje, de a szabadság véges, a gyerekre vagy vigyáz a nagyszülő, vagy együtt lófrál hasonló korú társaival. Gyakorló nagyszülőként jól ismerem a problémát, szerencsére szép számmal vannak olyan egyesületek, akik a szülők gondjait megértve segítségükre sietnek. Kicsit elfogultan, mégiscsak az én megyei szövetségemről van szó, nézzük az alábbi szívmelengető hírt: a Bakony-Balaton Horgász Szövetség honlapján „XVI. Nyári Gyermek Horgásztábor Márkón” címmel jelent meg egy rövid tudósítás.

Írta: ZÁKONYI BOTOND | Fotók: LICHTENSTEIN RENÁTA

Az ötnapos napközis táborban idén 33, többségében alsó tagozatos gyermek vett részt. A tábor lebonyolításában a tíz ifjúsági vezető is munkába állt. A programban a fő hangsúly a horgászattal és a hozzá kapcsolódó egyéb tudnivalókkal (vizek világa, halak ismerete, a gyerekhorgászat írott és íratlan szabályai stb.) való ismerkedésre és a tényleges pecázásra tevődött. A záró nap fő esemé-

nye természetesen a két csoportban – kicsik és nagyok – lebonyolított horgászverseny volt. A versenyt követően az ünnepélyes eredményhirdetést és táborzárást megelőzően örömteli feladatot jelentett a mintegy 200 frissen sült palacsinta „eltüntetése”.

Mindaz, ami a táborban történt ma már történelem, essék némi fény a márközi Blinker Horgászegyesületre, akik tavaly ősszel rendkívüli közgyűlésen emlé-

keztek meg alapításuk 30. évfordulójáról. Erről és több minden másról beszélgettem az egyesületet vezető „trió” tagjaival

Lichtenstein György elnök, dr. Táncsics Aladár elnökhelyettes és Lichtenstein Györgyné gazdasági vezető idézte fel az elmúlt harminc év eseményeit, együtt örülve a jelenlévő kilenc alapító taggal, és tiszteletteljes szeretettel megemlékezve azokról, akik már nem lehettek jelen. Az elmúlt évtizedekben többször jártam Márkó felé, a hatvanas évek közepén még katonaként, később természetjáróként. Egyútcás kis falu él az emlékeimben a dombtetőn kiemelkedő Kálváriával, melynek különlegessége, hogy kerámia alapú zománc képeit helyi keramikus készítette. Akkoriban nem gondoltam volna, hogy horgászegyesülete is alakul majd, Blinker néven. Ennek néztem utána.

Az egyesületet veszprémi székhellyel, egy várpalotai kis tó megszerzése és horgásztóvá alakítása érdekében hozta létre a zömében veszprémi és márközi lakhelyű baráti, munkatársi maroknyi társaság. A tó megvolt, de a „gazdát”, a birkatenyésztéről igencsak híres tsz elnökét már nem hatotta meg a MOHOSZ-ra való hivatkozás, olyan summát kért, amit nem tudtak volna kifizetni. Maradt viszont a horgászat által még jobban összerázódott csapat, no meg közben bejegyzésre került Blinker néven az új egyesület Váczy György elnök és dr. Táncsics Aladár titkár vezetésével. Néhány év múlva elnökváltás történt, az egyesület székhelye átkerült Márkóra. Azóta – a szintén alapító tag – új elnök, Lichtenstein György és a régi titkár folyamatosan betölti ezeket a tisztségeket. Néhány év elteltével Lichtenstein Györgyné gazdasági felelősnek való megválasztásával kialakult az a trió, amely egyben az elnökséget is alkotta. Amikor 2016-ban az egyesület vízkezelővé vált, az ezzel járó megnövekedett feladatokra, valamint a már száz főt meghaladó „mamut” tagságra tekintettel az elnökség öt főre növekedett, továbbá felügyelő és fegyelmi bizottságok is megválasztásra kerültek. A jelenlegi tisztségviselők mandátuma 2026 őszéig szól.

Van mire visszaemlékezni, a közgyűlések nagy létszámára, mert oda az egyesületi tag mel-

lett a családja is hivatalos volt! A mai rendezvények látogatottsága már más, de a régi hagyományra emlékezve még mindig vannak olyan tagok, akik tálcával a kézben jönnek „közgyűlni”, mondván: „az asszony küldi, de ő nem tudott eljönni”... Vidám történetek tárháza az éves horgászversenyek emlékezete: a Balatonon, Pápán a Húsosoknál, a Strandi-tavon, Sümegen, Nagybivalyoson, Akli pusztán, SII-es tavakon. Emlékezetes az első, amit 1992. október 10-én rendeztek Csehbányán, egy magán tavon. A versenyek ma már hagyományosak, akár a díjazás is. A győztesnek pezsgő, a második helyezettnek minőségi palackbor, a harmadiknak egy doboz sör a jutalma, és minden gyereknek jut természetesen csokoládé. Az eseményhez ritkábban hozzászolgált nagytomondó verseny győztesének díja nem publikus... Megalakulásuk után 15 évvel később, 2006-ban rendezték meg az első gyermekhorgásztáborukat, napközis foglalkozás formájában – tudom meg az elnök úrtól.

– Milyen volt az első tábor?

– Az első hét tapasztalatai alapján már tudtuk, hogy valami fontos elkezdődött, amit folytatni fogunk. A pandémia miatti kényszerszünet kivételével folyamatosan gyerektáboroztunk, mára túl vagyunk a tizenhatodikon! Az első években hol itt, hol ott volt a tábor székhelye, az akkor még iskolának épülő majdnem kész épületben, legtöbbször az Erney család vállalkozásának telephelyén, a helyi vadászegyesület székházában, a plébánia használaton kívüli épületében. Mindig ott, ahol szívesen és térítésmentesen fogadtak minket, hiszen a tábor a gyerekek részére ingyenes volt! Mindenütt jól éreztük magunkat, ugyanúgy, mint a mostani helyünkön, az utóbbi években az önkormányzat támogatásaként a márközi Orsetti Péter Kulturális Központ és Könyvtárban. Horgásztábor lévén szükségünk volt horgászható vízre, azt a falu határában, de már bándi területen lévő, magánhasznosításban lévő Menyekei-tározón találtuk meg, ahol szigorú felügyelet mellett táboronként két vizes foglalkozást tarthattunk. A vízszűke okán az első tíz táborozás során többször kirándultunk. Volt egész napos programunk Halimbán, ahol öko-túra során nagy lelkesedéssel gyűjtöttük Szent László pénzét (megkövesedett óriás eukarióta), majd jót pecáz-

tunk az ottani Kis-tavon. Gyalogosan bejártuk a hajdan nagyszerű pisztrángos horgászvizet jelentő, de ma már a helyi horgászok részére elvesztett Séd partját követő régi erdei zárandokutat, amelyet a márkói körmenetek a Csatári búcsúra menet használtak. Élményt jelentettek az akkor még nem elkótyavetyélt balatonalmádi Horgászmúzeumban megtartott foglalkozásaink. Márkói tábor lévén fontosnak éreztük, hogy falubejáró sétát tartsunk. A 16 tábor alatt sokféle programot kipróbáltunk, vannak hagyományosan kötelezőek, mint például a rendőrök látogatása a táborba. (Nem sokan emlékeznek már rá, hogy ennek eredendője a Balzer cég „Horgászbottal a drog ellen” elnevezésű ifjúsági nevelőprogramja.) A megyei kapitányság három munkatársa most is nagyszerűen oldotta meg a nem kevés gyerekbicikli regisztrációját, a kicsikkel való játékos foglalkozást, a felsősök csoportos tájékoztató oktatását. Osztatlan sikert aratott Schmucz János őstermelő révén a méhek és a méhészek világába való bekukucsálás és hozzá kapcsolódóan a sokfajta méz bőséges kóstolása. Vannak visszatérő és új tartalmú programjaink. Horgászok mellett vadászok, erdészek is vannak tagjaink között, akik érdekesen, szórakoztatóan mesélnek munkájukról. Profi előadókból sincs hiány, kiemelkedően jó a kapcsolattunk a Balatonfelvidéki Nemzeti Park Igazgatósággal.

– **A 2016-os év jelentős változást hozott mind az egyesület, mind a nyári gyerektáboroztatás megszervezésében, mivel a MOHOSZ-on keresztül alhaszonbérleti lettek a Menyekei-tározónak.**

– A mindössze egyhektáros tó zárt üzemi területen belül helyezkedik el, így a horgászati lehetőség korlátozott, ugyanakkor a tábor szempontjából minőségi változás, hogy bármikor a víz mellett lehetünk. Jó ötlet volt a középiskolás kort elért táborozók közül ifjúsági vezetőnek kinevezett fiatalok bevonása a táborvezetésbe. Az első fecskék Ticz Alexandra, Ticz Balázs, Pej Levente és Szórádi Milán voltak. A gyerekek nagy öröme az M4 Sport „Pecatura” műsora is sugárzott riportot a táborról. Ekkor vált szállóigévé Aladár bá' tóparti „Sorakozó a kóedukált fürdőszoba előtt” felhívása is. Ami nem volt más, mint a farönkre helyezett kék műanyag lavór. 16 év alatt

rengeteget tanultunk a gyerekekről és a gyerekektől, hogyan kell a nyári gyerektábort megtervezni, megszervezni, majd lebonyolítani. A gyerekek nyári szüniejüket töltik, pihenésre, szórakozásra, játékokra van szükségük, de fogékonyak minden őket érdeklő új ismeretre, tehát a napi programoknak ezt kell kiszolgálni. A tábor nem gyermekmegőrző, és nem vasárnapi iskola, hanem jól szervezett nyári gyermekközösség, ahol jó lenni, ahová jó lesz jövőre visszatérni. Nem akarjuk a gyerekeket horgásszá átképezni. Feladatunk, hogy megismertessük velük a vizek, a vízi élet világát, a horgászatot, annak gyerekekre, valamint a vízparti tartózkodásra vonatkozó szabályait. Aztán ha horgászokká válnak, amire más gyerekeknél azért lényegesen nagyobb az esélyük, olyan pecások lesznek, akik nem azért tartják be a szabályokat, mert félnek az ellenőrzéstől, hanem mert ezt tartják természetesnek.

Lichtenstein Györgyné (Marika néni) 16 éve háziaszszonya, pótanyukája a táborozó gyerekeknek.

– **Mit biztosít az egyesület a táborlakóknak?**

– Túl vagyunk a 16. gyermek napközis táboron, közben településünk lakossága másfélszerezére nőtt. Új épületek nőttek ki a földből, amit benépesített a környék aprajagya. Van igény a nyári gyermekfoglalkoztatásra, ennek megfelelően készülünk. Napi kétszeri tábori étkeztetést biztosítunk, és ellátjuk őket finomságokkal, gyümölcseivel. Az anyagiakat a MOHOSZ pályázatain nyert támogatásból, önréből és az utóbbi két évben csekély szülői hozzájárulásból biztosítjuk. Sokszor kérdezik, mi ösztönöz bennünket arra, hogy férjemen minden évben ilyen felelősségteljes hetet szervezzünk. Egyszerűen fogalmazva a gyerekek iránti szeretet. Természetesen örülünk annak is, ha a szülőknek segíteni tudunk.

Adjunk szót az ifjúságnak! Valter Szonja és testvére, Valter Levente jelenleg a legfelkészültebb ifi vezetők, akik a 11. táborban kezdték ezt a munkát.

Szonja: – Évek óta aktív tagja vagyok a tábornak, kicsiként mindig arra vágytam, hogy egyszer majd én is segítő leszek. Azt hinné az ember, hogy csak a gyerekeknek élmény a tábor, de segítőként is ugyanolyan emlékezetes és élvezetes, fejlődnek a kicsik, öröm ezt évről évre nyomon követni.

Levente: – Kiskoromban minden nyáron alig vártam a tábor. Az ott megélt sok szép emlék motivált, hogy segítőként én is azon legyek, hogy a gyerekeknek élménnyé tegyem az ittlétet.

Dr. Táncsics Aladár elnökhelyettes hallgatja a beszélgetésünket, és csak ennyit mond:

– Nézz bele a telefonomba, több száz képet láthatsz mosolygó gyerekekről. Ezért csináljuk!

– **Akkor hadd éljek az alkalommal, és megkérdem, egyesületi elnökhelyettesként, a közelmúltban végleges nyugdíjba vonult tisztségviselőként, akinek rálátása volt a BBHSZ összes egyesületére, mi a titka, hogy a nem nagy létszámú Blinker HE ilyen nagyságrendű gyermek- és ifjúsági munkát tud felmutatni? Hiszen a táborozás mellett rendszeresen szerveztek gyermeknap versenyekeket is.**

– Nincs titok, csinálni kell, folyamatosan. Minden más csak kifogás. Nálunk nincs gyermekhorgász – mondja sok egyesületi vezető. Igazuk van, mert tényleg nincs. De lenne, ha foglalkoznának velük. A tagok gyerekeivel, unokaíval, azok barátaival, ismerőseivel, iskola- vagy óvodás társaikkal máris van egy nagy csapat. Ugyanez a helyzet az ifjúsági horgászokkal, sőt, itt még siralmasabbak az adatok, mert az ifjúsági horgászok már szerepelnek a HORINFO-ban. (Ilyen hiteles adat a gyerekek vonatkozásában nincs, hiszen ők nem egyesületi tagok, alanyi jogon lehet és kell nekik állami jegyet váltani. Tehát az úgynevezett gyerekjegy adat csupán azt jelenti, hogy gyerek részére váltottak ki állami jegyet.) Ahol pedig sok gyerekkel foglalkoznak, előbb-utóbb ifi horgásszá öregednek. Nem véletlen, hogy a megyei ifi vetélkedőkre a több mint a 30 egyesület mindösszesen 13 versenyzőt tud kiállítani, míg a BLINKER HE három-négy ifivel vesz részt állandóan! A másik kifogás: „nincs hozzá emberünk, ma már senki nem vállal plusz munkát”. Ennek van igazsága, de első lépésként nem segítő, megbízott ember vagy emberek kellene! Az egyesületi vezetőnek, vezetőknak kell ezt felvállalni. Nekünk szerencsénk van, mert a trió mind a 16 tábor egyútt csinálta. (A XVI. tábor legnagyobb munkavállalója például Marika néni volt.) Második lépés a segítő

emberek megtalálása. Azok pedig mindig vannak, hol egyesületen belül, sokan egyesületen kívül. Nagy bázis ebből a szempontból a táborozók szülei, nagyszülei. Bevontuk az ifjúsági vezetőket a tábor vezetésébe, jól körülhatárolható tényleges cselekvési szabadsággal, döntési mozgástérrel. Vannak rutinos és kezdő ifi vezetőink, akik már önállóan négy-hat fős gyerekcsapattal foglalkoznak. Érzik a felelősséget a rájuk bízott gyermekekért. Az idei táborban is voltak ifi vezető tanoncok, akik jövőre előre léphetnek. Az ifi vezetőkkal közösen tudjuk elérni, hogy minden gyerek azt érezze, ez az öt nap csak érte van! Summázva az ifi és gyermek táboroztatás lehetőségeit: az utóbbi években jelentős változások vannak, ebben kiemelkedő szerepe van a MOHOSZ HUNOP pályázati rendszerének. Napközis tábor ugyan még nem tartanak, de példamutatóan nagyszámú, változatos és rendszeres gyerekprogramokat tart a Csabrendek-Sümege Sporthorgász Egyesület. Köszönet érte, hogy ezeket megnyitják más egyesületek gyerekei számára. Kevesen tudnak róla, mert bizony Orbán Péterék soha nem szereték nagydobra verni az eredményeiket. („Aki kíváncsi rá, menjen el és nézze meg a helyszínen” – O.P. idézet). A Pápai Húsos Horgász Egyesület gyerektáborai minden kritikát kibírnak. A tetszhalott állapotból felélesztett Balatonszepezdi Arany Horog Egyesületnél évről évre tovább fejlődik tartalmában, létszámában a gyerekekkel való foglalkozás. Az „Aranyhorgoska” gyerekverseny már számon tartott eseménye az északi partnak. A rendszeres gyermekprogramokat szervezők sorából nem szabad kifeléjteni a Csopak-Paloznak, valamint a Herendi Horgász Egyesületet, bár a névsor így se teljes. Többen vannak az egy-egy gyerekeseményt szervező egyesületek, és bízunk benne, hogy ahol megvolt az első jól sikerült, ott feltehetően könnyebb lesz megszervezni a másodikat, a harmadikat...

Elköszönve a márkóiaktól, hazafelé arra gondoltam, hogy nem lehet véletlen az egyesület névválasztása. Európa vezető horgászlapjától nemcsak az igényességet, ötletességet, de a horgászszenvetély továbbadását is átvették...